

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 445/2016
20.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Т.Ђ.А., због кривичног дела неовлашћена производња опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Б.К., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 789/15 од 14.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 20. априла 2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.Ђ.А. – адвоката Б.К. и **УКИДА** правноснажна пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 789/15 од 14.12.2015. године, а предмет враћа Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици 8К бр.73/14 од 27.03.2015. године, окривљени Т.Ђ.А. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика за које дело му је применом одредаба чланова 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, од окривљеног Т.Ђ.А. је применом члана 246. став 7. КЗ одузето 249,54 грама нето тежине опојне дроге марихуане.

Окривљени је на основу члана 261. и 264. став 1. и 4. ЗКП у целости ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка, јер би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица која је он дужан да издржава.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 789/15 од 14.12.2015. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Суботици, у делу правне квалификације кривичног дела и одлуке о кривичној санкцији, пресуда Вишег суда у Суботици 8К бр.73/14 од 27.03.2015. године преиначена је тако што су кривично-правне радње окривљеног, ближе представљене у изреци првостепене пресуде, због којих је том пресудом оглашен кривим, правно квалификоване као кривично дело неовлашћена производња опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је окривљени Т.Ђ.А. осуђен на казну затвора у трајању од три године, док је у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Бранилац окривљеног Т.Ђ.А. – адвокат Б.К., поднела је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 789/15 од 14.12.2015. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. и став 2. тачка 1. ЗКП, те повреде закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, као и повреде одредаба члана 441. став 4. ЗКП, с тим што из образложења захтева произилази да се захтевом указује и на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 789/15 од 14.12.2015. године и потврди пресуду Вишег суда у Суботици 8К бр.73/14 од 27.03.2015. године.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП достављен Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета, са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.Ђ.А. истиче се да је Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени, побијану пресуду донео уз повреду закона, јер је радње окривљеног правно квалификовао као кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, из којих навода произилази да се захтевом указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изложене наводе захтева Врховни касациони суд оцењује основаним, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је окривљеном Т.Ђ.А. оптужницом Вишег јавног тужиоца у Суботици Кт бр.42/12 од 10.10.2012. године стављено на терет да је у периоду од фебруара месеца до 24. новембра 2011. године у Б., на адреси ..., „неовлашћено производи опојну дрогу *kannabis sativu* – марихуану ... на тај начин што је набавио семе биљке *kannabis sativa*, исту засадио у мањи воћњак, па је када је биљка изникла о истој се бринуо, скидао листове и

сушио“, које радње су правно квалификоване као кривично дело неовлашћена производња опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика.

Првостепеном пресудом, окривљени Т.Ђ.А. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ, које је према изреци пресуде извршио тако што је у инкриминисаном периоду „неовлашћено узгајао психоактивну конопљу ... на тај начин што је набавио семе биљке *kannabis sativa*, исто засадио у мањи воћњак, скинуо цвасти и осушио“.

Одлучујући о поднетим жалбама, Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени, усвојио је жалбу Вишег јавног тужиоца у Суботици, поред осталог, у делу правне квалификације кривичног дела, тако што је кривично-правне радње окривљеног ближе представљене у изреци првостепене пресуде, правно квалификовао као кривично дело неовлашћена производња опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, наводећи у образложењу пресуде да је првостепени суд погрешно квалификовао исправно описане радње извршења кривичног дела као „гајење“, а што се изоставља из изреке пресуде јер је реч о производњи, те због чега по оцени другостепеног суда, у радњама окривљеног стоје сва битна обележја кривичног дела неовлашћена производња опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика.

Поступајући на овај начин – остављајући као правилно утврђене кривично-правне радње окривљеног ближе представљене у изреци првостепене пресуде, за које је том пресудом оглашен кривим, дакле остављајући као правилну радњу „неовлашћено узгајање психоактивне конопље“, те правно квалификујући ове радње окривљеног као кривично дело неовлашћена производња опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, Апелациони суд у Новом Саду је учинио повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, јер је на чињенично стање, описано у изреци првостепене пресуде, а из ког произилази да је окривљени неовлашћено узгајао конопљу, дакле да је извршио кривично дело из члана 246. став 2. КЗ, погрешном применом кривичног закона, ове радње правно квалификовао као кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и укинуо пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 789/15 од 14.12.2015. године и предмет вратио том суду на поновно одлучивање, како би у поновном поступку отклонио наведену повреду закона и након тога донео правилну и на закону засновану одлуку.

Имајући у виду да је другостепена пресуда укинута због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, то се, по оцени овога суда, истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. и став 2. тачка 1. ЗКП, те повреда закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, као и повреда одредаба члана 441. став 4. ЗКП, показују беспредметним.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.